

ОСОБЛИВОСТІ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ОПІКИ ВАГІТНИХ ЖІНОК ПРИ ЗАСТОСУВАННІ ТЕНОФОВІРУ ДЛЯ ЛІКУВАННЯ ГЕПАТИТУ В

Татаровська А.В., Половинка В.О.

Кафедра клінічної фармакології та клінічної фармації
Національний медичний університет імені О.О. Богомольця, м. Київ, Україна

Вступ. Немовлята, народжені матерями з гепатитом В, мають понад 90% ймовірність розвитку хронічного гепатиту В, якщо їх не лікувати належним чином при народженні. Гепатит В – це стійка вірусна інфекція печінки, яка може спричинити цироз та гепатоцелюлярний рак, серед інших проблем. Вертикальна передача від інфікованої матері до немовляти є основною причиною зараження. Вертикальна передача може відбуватися в 1–14% випадків навіть за умови імунопрофілактики у немовлят. Мета цієї статті – надати стислий огляд механізмів та факторів ризику, пов'язаних з вертикальною передачею, а також профілактичні заходи з використанням противірусних препаратів та імунопрофілактики. Внутрішньоутробна та перинатальна передача вірусу є прикладами механізмів вертикальної передачі. Ймовірність передачі збільшується при високому вірусному навантаженні HBV та наявності HBeAg. Як комбінована вакцина, так і імуноглобулін проти гепатиту В, що вводяться при народженні, а також HBIG, що вводяться матерям протягом третього триместру, знижують ризик передачі.

Ламівудин, телбівудин та тенофовір – це три противірусні препарати, які досліджувалися під час вагітності. Усі вони мають хороші профілі безпеки та продемонстрували помітне зниження вірусного навантаження та вертикальної передачі. Нарешті, використання імунопрофілактики та противірусних препаратів може зупинити вертикальну передачу HBV. Противірусну терапію рекомендується матерям, у яких рівень вірусного захворювання гепатиту В (HBV) перевищує 1×10^6 копій/мл протягом третього триместру.

Мета. здійснити клініко-фармацевтичне оцінювання раціональності вибору та застосування вагітних жінок при застосуванні тенофовіру для лікування гепатиту В, а також сформулювати алгоритм дій якісної й ефективної фармацевтичної опіки.

Матеріали і методи. аналіз історій хвороб жінок які лікувались від ВГВ інфекцій проводився на базі КП «Волинська обласна клінічна лікарня» та анкетування.

Результати. Тенофовіру рекомендується для профілактики перинатальної передачі вірусу гепатиту В (HBV). Вважається ефективним та відносно безпечним, але застосовується лише якщо це явно необхідно, а користь для плода переважає ризик.

Тенофовір як антивірусний препарат має багато можливих взаємодій, серед найважливішого із препаратами, що впливають на функцію нирок або є нефротоксичними (наприклад, аміноглікозиди, НПЗЗ, амфотерицин В), вони можуть збільшити ризик ураження нирок.

Висновки. Для покращення фармацевтичної опіки при використанні тенофовіру і вагітних потрібно враховувати фармакокінетичні та фармакодинамічні особливості даного ЛЗ, адже через збільшення об'єму крові та функції нирок під час вагітності організм швидше виводить тенофовір, що призводить до зниження експозиції препарату приблизно на 20-30% у третьому триместрі. Незважаючи на це, корекція дози зазвичай не потрібна.